27 Οκτωβρίου 2013

Ομιλία διά την 28ην Οκτωβρίου 1940

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Φωτό:olympios1.blogspot.com

Ένα γεγονός, Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί, εκ των πλέον σπουδαιοτέρων της νεωτέρας παγκοσμίου ιστορίας είναι ο προ ετών επιτευχθείς, θεία συνάρσει, θρίαμβος των Ελληνικών ενόπλων δυνάμεων εναντίον πανισχύρου γείτονος χώρας με κατακτητικές διαθέσεις.

Αμυντικοί υπήρξαν, ως γνωστόν, ανέκαθεν οι ελληνικοί πόλεμοι, ως και ο αγών των Ελλήνων του 1940-1 κατά των Ιταλογερμανών. Αγών υπέρ ελευθερίας, πίστεως και εθνικής αξιοπρέπειας.

Η άμυνα έναντι των επιδρομέων δεν εγίνετο περί άλλου τινός, ή περί χώρας και βίου και εθών και ελευθερίας και πάντων των τοιούτων.

Η ελευθερία δια τον άνθρωπον και ειδικότερον δια τον Έλληνα είναι συνυφασμένη με την ζωή του ως το ευγενέστερον των ιδανικών.

Εις το σάλπισμα του εν κινδύνω ευρισκομένου έθνους προσήλθον μετά μεγάλης προθυμίας οι πάντες, και η μικρά Ελλάς, των 7,5 εκατομμυρίων ανθρώπων, «εν μία καρδία» εκτύπησε, αρματωμένη με την αρετή της φιλοπατρίας και της

ακραδάντου πίστεως εις τον Θεόν, τον βάρβαρον επιδρομέα των 45 εκατομμυρίων ατόμων και εμεγαλούργησεν ως και παλαιότερον εις δυσκόλους εθνικάς περιστάσεις.

Την ανάμνησιν της θαυμαστής εκείνης αντιστάσεως και εποποιίας της 28ης Οκτωβρίου 1940, εορτάζομεν σήμερον πανηγυρικά οι πανέλληνες, ευγνώμονες προς τον Θεόν και τους ενδόξους προγόνους μας.

Το βασιλικό διάταγμα του Γεωργίου Β’ της 28ης Οκτωβρίου του ’40 έλεγε μεταξύ άλλων « …Με πίστιν εις τον Θεόν και εις τα πεπρωμένα της φυλής το έθνος σύσσωμον και πειθαρχούν ως είς άνθρωπος θα αγωνισθή υπέρ βωμών και εστιών μέχρι της τελικής νίκης». Η δε φωνή του Έλληνος κυβερνήτου Ιωάννου Μεταξά υπήρξε ταυτόχρονα και φωνή της Ελλάδος « … Τώρα θα το αποδείξωμεν, έλεγε, εάν πράγματι είμεθα άξιοι των προγόνων μας και της ελευθερίας την οποίαν εξασφάλισαν οι προπάτορές μας.

Όλον το Έθνος ας εγερθή σύσσωμον, αγωνισθήτε δια την πατρίδα, τας γυναίκας τα παιδιά σας και τας ιεράς μας παραδόσεις. Νυν υπέρ πάντων ο αγών».

Το ΟΧΙ του Ιωάννου Μεταξά απετέλεσε σταθμόν ιστορικόν όχι μόνον δια την Ελληνικήν ιστορίαν αλλά και δια την παγκόσμιον. Το ΟΧΙ του ’40 είναι συνέχεια του «Μολών Λαβέ» του Λεωνίδα, και του «Ελευθερία ή Θάνατος» των αγωνιστών του 1821.

Εις την άνισον αναμέτρησιν οι Έλληνες επολέμησαν σχεδόν άοπλοι εναντίον πανόπλων και ενίκησαν νίκην περιφανή, διότι διέθετον το υπέροχον κεφάλαιον της ηθικής υπεροχής, άνευ της οποίας ουδεμία τέχνη εις τους κινδύνους ισχύει. Επολέμησαν με απαράμιλλον ηρωισμόν και αυτοθυσίαν και τελικώς, τη συμμαχία της παντοδυνάμου χειρός του Κυρίου, της Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου, και βοηθεία Αγίων Πάντων η μικρά Ελλάς, ο Δαβίδ των Εθνών, ενίκησε των Γολιάθ, και εταπείνωσεν την Ιταλικήν οφρύν. Το αδύναμον νήπιον ετσάκισε την δρυν την πελώριαν και εξήλθεν νικήτρια κατατροπώσασα τον γίγαντα εχθρόν, τη δυνάμει του Σταυρού, καταδείξασα δια μίαν ακόμην φοράν ότι υπέρ τον υλικόν εξοπλισμόν είναι ο ηθικός εξοπλισμός, υπέρ την ύλην το πνεύμα. Εύρεν πλήρη ρεπαλήθευσιν το Ψαλμικόν: «Ούτοι εν άρμασιν και ούτοι εν ίπποις ημείς δε εν ονόματι Κυρίου μεγαλυνθησόμεθα».

Δια της εις Χριστόν πίστεως τα τέκνα της Χριστιανικής Ορθοδόξου Ελλάδος «εγενήθησαν ισχυρά εν πολέμω παρεμβολάς έκκλινον αλλοτρίων». Τοιουτοτρόπως ηγέρθησαν τα τρόπαια και συνετρίβησαν οι επιδρομείς ως σκεύη κεραμέως. Περιτρανώς εφάνη ότι υπεράνω των επιτελικών σχεδίων υπάρχουν τα σχέδια της

Θείας Πρόνοιας, και όργανον της Θείας Δίκης εχρημάτισεν, εν προκειμένω ο ελληνικός λαός, δια του οποίου ο Θεός έκαμεν εκδίκησιν και εχάρισε το μέγα θαύμα του 1940-41. Η 28η Οκτωβρίου αποτελεί τη δοξασμένην ημερομηνίαν, η οποία θα πιστοποιή πάντοτε την δύναμιν του πνεύματος κατά της ύλης. Το μυστικόν όπλον το οποίον έφερε την νίκην ήτο η πίστις εις τον αληθινόν Θεόν. Άνευ της πίστεως και της θείας αρωγής ανεξήγητος είναι η Ελληνική μας ιστορία.

Οι πατέρες μας παρά τας ελλείψεις και τας κακουχίας έγραψαν την εποποιίαν του ’40 διότι ευρέθησαν ενωμένοι εν τω συνδέσμω της αγάπης, διότι ηγωνίσθησαν ένα δίκαιον αγώνα, υπέρ των ιδανικών της φυλής, δηλαδή Πίστεως και Πατρίδος, διότι επικαλούντο τον Θεόν, την Κυρίαν Θεοτόκον και τους Αγίους εις βοήθειαν, τόσον οι ευρισκόμενοι εις το μέτωπον, όσον και οι εις τα μετώπισθεν. Θείαι Λειτουργείαι, παρακλήσεις μετά δακρύων, εκτενείς δεήσεις και θερμόταται προσευχαί ελάμβανον χώραν καθημερινώς, και απ’ άκρου εις άκρον της Ελληνικής γης. Επήκουσεν δηλαδή ο Θεός τας ειλικρινείς ικεσίας των πανελλήνων, εδέχθη την μετάνοιάν των και υπέγραψε την νίκην.

Ο κυβερνήτης των Ιταλών έλεγε περιφρονητικά ότι ένας περίπατος θα ήτο η κατάληψις της Ελλάδος. Πλην όμως εκ των πραγμάτων και παθημάτων εβεβαιώθη ότι οι Έλληνες διέθετον έν ακαταγώνιστον μυστικόν όπλον, ανώτερον όλων των όπλων, την εν πίστει προσευχήν εις τον Θεόν.

Σήμερον, Σεβαστοί πατέρες και άδελφοί, δόξα τω Θεώ είμεθα ελεύθεροι, πλην όμως σκλάβοι εις τα διάφορα πάθη. Άλλος εις το πάθος του θυμού, άλλος του φθόνου και της μνησικακίας, άλλος της υπερηφανίας, της ανηθικότητος, του ψεύδους, της αδικίας, της φιλαργυρίας, της βλασφημίας και λοιπά. Καιρός να αποτινάξουμε τον τυραννικόν ζυγόν της πολυμόρφου και φθοροποιού αμαρτίας και να αποκτήσουμε την ελευθερίαν την πνευματικήν, διότι επ’ ελευθερία εκλήθημεν κατά τον μέγαν απόστολον Παύλον. Εν ονόματι του Χριστού του ελευθερωτού μας να αναφωνήσουμε κι εμείς κάτω τα πάθη. Ή με τον Χριστόν ή να μην ζούμε. Διότι ζωή χωρίς Χριστόν είναι επιζήμια καιδια το παρόν και δια το μέλλον, και δια το άτομον,την οικογένειαν, την Εκκλησίαν, το Έθνος και την ανθρωπότητα γενικότερον.

Όσοι αληθινά αγαπούμε αυτόν τον τόπον χρειάζεται ουσιαστικά και θετικά να τον βοηθήσουμε όχι μόνον με λόγια, αλλά κυρίως με έργα, δια της φιλοπατρία;ς και της καθόλου χριστιανικής διαγωγής μας. Καλούμεθα ως άτομον και ως σύνολον να είμεθα αφοσιωμένοι και πιστοί εις ταυψηλά ιδανικά της φυλής μας και προπαντώς να ζώμεν βίον εθνικώς και χριστιανικώς αδιάβλητον. Τότε και μόνον τότε ο παντοδύναμος και δίκαιος Θεός θα είναι μεθ΄ημών, βοηθός και σκεπαστής μας, ρύστης και προστάτης μας, σύμμαχος και υπερασπιστής μας και θα

μεγαλουργούμε επ΄αγαθώ της ανθρωπότητος ολοκλήρου και δόξαν του εν τριάδι Θεού ημών. Εν εναντία περιπτώσει θα άρει ο Θεός την σκέπην καιευλογίαν από το έθνος μας και θα καταστώμεν αλλοίμονον, περίγελοι εις όλους, καυχόμενοι καύχησιν ματαίαν πατραγαθία των προγενεστέρων γενεών.

Στώμεν, λοιπόν καλώς και φανώμεν αντάξιοι των πιστών προγόνων μας. Ο ιστορικός Δ. Καμπούρογλου παρατηρεί πολύ εύστοχα τα εξής: «Όλα τα έθνη δια να υψωθούν πρέπει να βαδίσουν εμπρός, πλην του Ελληνικού, το οποίον πρέπει να γυρίσει πίσω».

Εις μίαν εποχήν εγωλατρείας και ιδιοτέλειας, εις μίαν εποχήν ψύξεως του θρησκευτικού και πατριωτικού αισθήματος, όπως είναι η ιδική μας, έρχεται η εορταζόμενη επέτειος να μας θυμίσει ένεν ανώτερον κόσμον εμπνεόμενον από τα ευγενέστερα των ιδανικών. Έρχεται να μας διδάξει πόσα μπορεί να κατορθώση η Ελλάς, όταν τα τέκνα της ζουν και πολιτεύονται αξίως της κλήσεώς των, ήτοι εν αρετή.

Εν κατακλείδι φρονούμεν ότι έν και μόνον θα είναι άριστον μνημόσυνον προς τους υπέρ πίστεως και πατρίδος ηρωϊκώς πεσόντας προγόνους ημών, το να φανώμεν αντάξιοι τούτων όταν η ανάγκη το καλέση.Τούτον θα είναι το καλύτερον, επαναλαμβάνομεν, μνημόσυνον, προς τους δεκάδας χιλιάδων μαρτύρων του έθνους, οι οποίοι με το αίμα τους μας αφήκαν πατρίδα ελευθέρα.

Η Ελλάς, Σεβαστοί πατέρες και αδελφοί, η μαρτυρική και «απ’ τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά», η χώρα των ηρώων και μαρτύρων της πίστεως και της πατρίδος, θα γίνει ότι εμείς την κάμομεν.

Αναπέμποντες σήμερον ευχαριστηρίους δοξολογίας προς τον Σωτήρα ημών Ιησούν Χριστόν, και την Υπεραγίαν Θεοτόκον, την σκέπην και Υπέρμαχον Στρατηγόν, εις τους οποίους τα νικητήρια δέον να αναγράψωμεν, ας μνημονεύομεν ευγνωμόνως και όλων των ευσεβών τέκνων της Ελλάδος, των ηρωϊκώς θανατοθέντων υπέρ Πίστεως και Πατρίδος κατά τους πολέμους του 1940-41 υπέρ της ελευθερίας, ευχόμενοι εξ όλης ψυχής και καρδίας, όπως χαρίση ο Κύριος ανάπαυσιν ταις ψυχαίς αυτών και συγχωρήσει πάντα τα εκούσια και ακούσια πλημελήματα, διότι άνευ της θυσίας των δεν θα δυνάμεθα να απολαμβάνωμεν τα αγαθά της ελευθερίας. Αιωνία ας είναι η μνήμη αυτών, η Δε ευγνωμοσύνη του έθνους και πάντων ημών ας είναι απέραντος.

Σ. Κ.

Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”Θεσσαλονίκη

Πηγή:impantokratoros.gr